Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 6. októbra 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/20/ES — Článok 13 — Poplatok za právo inštalovať zariadenia — Pôsobnosť — Obecná právna úprava stanovujúca platenie poplatku pre vlastníkov vysielacích stožiarov a stĺpov pre mobilnú sieť“

Vo veci C-346/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d’appel de Mons (Belgicko) zo 7. júna 2013 a doručený Súdnemu dvoru 25. júna 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ville de Mons

proti

Base Company SA, predtým KPN Group Belgium SA,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. mája 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Ville de Mons, v zastúpení: N. Fortemps, avocate,

— Base Company SA, predtým KPN SA, v zastúpení: A. Verheyden, S. Champagne a M. Derijke, avocats,

— belgická vláda, v zastúpení: J. Van Holm, splnomocnená zástupkyňa za právnej pomoci J. Bourtembourg, avocat,

— Európska komisia, v zastúpení: J. Hottiaux a L. Nicolae, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. júla 2015,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Base Company SA, predtým KPN Group Belgium SA (ďalej len „Base Company“) a Ville de Mons (mesto Mons) vo veci poplatkov za prenosové stožiare a stĺpy pre mobilnú sieť postavené na území uvedeného mesta.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 smernice o povolení, nazvaný „Účel a pôsobnosť“, stanovuje v odseku 2:

„Táto smernica sa vzťahuje na povolenia na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb.“

4 Článok 2 ods. 2 písm. a) tejto smernice uvádza nasledujúcu definíciu:

„‚všeobecné povolenie‘ je právny rámec ustanovený členským štátom, zaručujúci práva na poskytovanie elektronických komunikačných sietí alebo služieb a ukladajúci osobitné odvetvové povinnosti, ktoré sa môžu vzťahovať na všetky alebo na osobitné druhy elektronických komunikačných sietí a služieb, v súlade s touto smernicou.“

5 Článok 13 uvedenej smernice, nazvaný „Poplatky za práva na používanie a práva na inštalovanie zariadení“, znie takto:

„Členské štáty môžu povoliť príslušnému orgánu, aby uložil poplatky za práva na používanie rádiových frekvencií alebo čísiel alebo práva na inštalovanie zariadení nachádzajúcich sa na, cez alebo pod verejným alebo súkromným majetkom, ktoré odrážajú potrebu zaručiť optimálne použitie týchto zdrojov. Členské štáty zabezpečia, aby takéto poplatky boli objektívne odôvodnené, transparentné, nediskriminačné a primerané vo vzťahu k ich zamýšľanému účelu a berúce do úvahy ciele uvedené v článku 8 [smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349)].“

Belgická právna úprava

6 Dňa 5. marca 2007 prijala mestská rada mesta Mons nariadenie o poplatkoch zavádzajúce poplatok za prenosové stožiare a stĺpy pre mobilnú sieť (ďalej len „nariadenie o poplatkoch“), ktorý sa vzťahuje na rok 2007 a nasledujúce roky.

7 Článok 1 nariadenia o poplatkoch, nazvaný „Predmet poplatku“, stanovuje, že uvedený poplatok sa vzťahuje na „prenosové stožiare alebo stĺpy určitých rozmerov, ktoré sú samostatnými stavbami existujúcimi počas spoplatňovacieho obdobia, určenými na inštalovanie rôznych druhov antén potrebných na riadne fungovanie mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré nebolo možné inštalovať na existujúcich objektoch (strecha, kostol…)“.

8 Článok 3 uvedeného nariadenia o poplatkoch, nazvaného „Poplatník“, stanovuje v prvom odseku, že tento poplatok je povinná platiť „každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá je vlastníkom veci uvedenej v článku 1 [tohto nariadenia o poplatkoch]“.

9 Článok 4 nariadenia o poplatkoch, nazvaného „Výška poplatku“, stanovuje, že výška poplatku, o ktorý ide vo veci samej, za stožiar alebo za prenosový stĺp pre mobilnú sieť je 2 500 eur.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor vyplýva, že Base Company je prevádzkovateľ verejnej telekomunikačnej siete a z tohto dôvodu vlastní a prevádzkuje sieť stožiarov, na ktorých sú inštalované telekomunikačné antény pre mobilnú sieť na území mesta Mons.

11 Na základe nariadenia o poplatkoch zaslali orgány mesta Mons spoločnosti Base Company tri rozhodnutia o vyrubení poplatku, týkajúce sa povinnosti zaplatiť poplatok, o ktorý ide vo veci samej, za spoplatňovacie obdobie roku 2008 v celkovej sume 7 500 eur. Proti týmto rozhodnutiam o vyrubení poplatku bola podaná sťažnosť na mestské zastupiteľstvo mesta Mons. Keďže táto sťažnosť bola zamietnutá, bola proti nim podaná žaloba na Tribunal de première instance de Mons (súd prvého stupňa v Mons) (Belgicko), ktorý ich zrušil. Mesto Mons podalo odvolanie proti tomuto rozsudku na vnútroštátny súd. Tento vnútroštátny súd má pochybnosti týkajúce sa uplatniteľnosti článku 13 smernice o povolení vo veci samej.

12 Za týchto podmienok Cour d’appel de Mons (odvolací súd v Mons) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Zakazuje článok 13 smernice [o povolení] územným celkom uložiť, z rozpočtových alebo iných dôvodov, poplatky za hospodársku činnosť telekomunikačných operátorov, ktorá sa prejavuje na ich území prítomnosťou stožiarov, stĺpov alebo antén [mobilnej telekomunikácie] určených na túto činnosť?“

O prejudiciálnej otázke

13 Vnútroštátny súd sa v podstate vo svojej otázke pýta, či sa má článok 13 smernice o povolení vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby poplatok, o aký ide vo veci samej, bol uložený vlastníkovi takých samostatne stojacich stavieb, ako sú vysielacie stožiare a stĺpy, na ktorých sú umiestnené antény potrebné na prevádzku mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré nemohli byť umiestnené na existujúcich objektoch.

14 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 2 smernice o povolení sa táto smernica vzťahuje na povolenia na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb (rozsudok Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 35).

15 Táto smernica stanovuje nielen pravidlá týkajúce sa postupov udeľovania všeobecných povolení alebo práv na používanie rádiových frekvencií alebo čísel a obsahu uvedených povolení, ale aj pravidlá týkajúce sa povahy či dokonca rozsahu peňažných povinností súvisiacich s uvedenými postupmi, ktoré môžu členské štáty uložiť podnikom v oblasti služieb elektronickej komunikácie (rozsudok Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 29, ako aj citovaná judikatúra).

16 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, členské štáty v rámci smernice o povolení nemôžu vyberať iné poplatky alebo úhrady za poskytovanie sietí a elektronických komunikačných služieb než tie, ktoré sú upravené v tejto smernici (pozri v tomto zmysle rozsudky Vodafone España a France Telecom España, C-55/11, C-57/11 a C-58/11, EU:C:2012:446, body 28 a 29, ako aj Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 30, ako aj citovanú judikatúru).

17 Z toho vyplýva, ako uviedol generálny advokát v podstate v bodoch 33 až 36 svojich návrhov, nato, aby ustanovenia smernice o povolení boli uplatniteľné na taký poplatok, o aký ide vo veci samej, udalosť, z ktorej vyplýva vznik povinnosti zaplatiť tento poplatok, musí byť spojená s postupom vydávania všeobecného povolenia, ktoré zaručuje podľa článku 2 ods. 2 písm. a) smernice o povolení právo na poskytovanie elektronických komunikačných sietí alebo služieb (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Francúzsko, C-485/11, EU:C:2013:427, body 30, 31 a 34; Vodafone Malta a Mobisle Communications, C-71/12, EU:C:2013:431, body 24 a 25, ako aj Fratelli De Pra a SAIV, C-416/14, EU:C:2015:617, bod 41).

18 Súdny dvor v tejto súvislosti pripomenul, pokiaľ ide o článok 13 smernice o povolení, ktorého sa týka otázka vnútroštátneho súdu v tejto veci, že toto ustanovenie sa netýka všetkých poplatkov, ktorým podlieha infraštruktúra umožňujúca poskytovať elektronické komunikačné siete a služby (rozsudok Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 34).

19 Tento článok sa totiž týka podrobností stanovenia poplatkov za práva na používanie rádiových frekvencií alebo čísel alebo za práva na inštalovanie zariadení na verejnom alebo súkromnom majetku alebo pod ním (rozsudok Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).

20 V predmetnom prípade z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že poplatok, o ktorý ide vo veci samej „je povinná platiť každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá je vlastníkom veci“, ako sú „prenosové stožiare alebo stĺpy určitých rozmerov, ktoré sú samostatnými stavbami… určenými na inštalovanie rôznych druhov antén potrebných na riadne fungovanie mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré nebolo možné inštalovať na existujúcich objektoch (strecha, kostol…)“.

21 Podľa judikatúry Súdneho dvora pojmy „zariadenia“ a „inštalovanie“ použité v článku 13 smernice o povolení odkazujú na fyzickú infraštruktúru, ktorá umožňuje poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb, a na jej inštaláciu na dotknutom verejnom alebo súkromnom majetku (rozsudok Belgacom a Mobistar, C-256/13 a C-264/13, EU:C:2014:2149, bod 33, ako aj citovaná judikatúra).

22 Teda, hoci sa poplatok, o ktorý ide vo veci samej, ukladá vlastníkom vysielacích stožiarov a stĺpov, určených na inštalovanie antén potrebných na riadne fungovanie mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré predstavujú fyzickú infraštruktúru, ktorá umožňuje poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb, nezdá sa, že by uvedený poplatok mal povahu poplatku, ktorý sa ukladá podnikom poskytujúcim elektronické komunikačné siete a služby, ako protihodnoty za právo inštalovať zariadenia.

23 Okrem toho, ako vyplýva z pripomienok predložených Súdnemu dvoru, udalosť, z ktorej vyplýva vznik povinnosti zaplatiť tento poplatok, ktorá sa ukladá každému vlastníkovi vysielacích stožiarov alebo stĺpov, bez ohľadu na to, či mu bolo vydané povolenie na základe smernice o povolení, sa nezdá byť spojená s postupom vydávania všeobecného povolenia oprávňujúceho poskytovať elektronické komunikačné siete a služby, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

24 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na položenú otázku tak, že článok 13 smernice o povolení sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby poplatok, o aký ide vo veci samej, bol uložený vlastníkovi takých samostatne stojacich stavieb, ako sú vysielacie stožiare a stĺpy, na ktorých sú umiestnené antény potrebné na prevádzku mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré nemohli byť umiestnené na existujúcich objektoch.

O trovách

25 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby poplatok, o aký ide vo veci samej, bol uložený vlastníkovi takých samostatne stojacich stavieb, ako sú vysielacie stožiare a stĺpy, na ktorých sú umiestnené antény potrebné na prevádzku mobilnej telekomunikačnej siete, ktoré nemohli byť umiestnené na existujúcich objektoch.

Podpisy